

ria. Matuska egyben hosszabb időre el-
tűnt és amikor visszatért, csak annyit lehe-
zett kívenni belőle, hogy Németországban
járj. Gyanus viselkedése azt a gondolatot
keltette a tanuban, hogy Matuska részese az
akkor Berlinben leleplezett gyilkosságnak, s
erről jelentést is tett a rendőrségnek. Matuska
egyszer az ansbach merénylet után fel-
hívta a figyelmét egy plakátra, amely a
bécsi rendőrség körzése volt a merénylet
ügyében. Matuska azt mondotta neki, hogy
sok pénzt kereshetne, ha feljelenené a me-
rénylet, majd kacagva mondotta neki, hogy
ő követte el a merényletet. A düsseldorfi
merényletről beszélgetve egyszer azt mon-
dotta neki Matuska, hogy „nagy marha az a
Kürten, mert bealította tetteit.”

A tanukihallgatás közben Matuska eleinte
áhitatos mormolásból meredt Schabenszkire,
a szellemre, majd a továbbiaknál többször
hangosan kacagni kezdett. Végül az elnök
kérdésére annyit jegyzett meg, hogy a tanu-
vallomása elejétől végéig igaz, csak arra
nem emlékszik, hogy azt mondotta volna,
hogy ő az ansbach merénylet.

Haewel dr. elmeszakértő intézett ezután
kérdéseket a tanuból, majd Kachan Sándor
tattendőrfi kereskedő elmondotta, hogy ta-
pasztalata szerint Matuskának valóságos
gyermekes örömtől okozott minden rombolás.
Kachan vallomása közben Matuska ful-
dokló zokogásba kezdett, kezét tördelte,
össze-vissza kiabált, amiből csak annyit lehe-
zett megérteni: „Harmincevi börtön, harmince-
vi börtön!”

A tárgyalás további során lényegtelenebb
tanuvallomások hangzottak el. Mikor arról
volt szó, hogy mennyibe kerültek Matus-
kának a sorozatos merényletek, a vádlott
büszkén mondta:

— Tíz-ezer schillinget adtam ki összesen.
A tárgyalás folytatását az elnök délután
hat órákor pánik délelőttre tűzte ki, ami-
kor Matuska feleségét hallgadják ki és az
émeszakértők terjesztik be véleményeiket.

A Vásárpénztár fel- számolása mellett döntött a törvényhatósági tanács

A törvényhatósági tanács csütörtökön
Ripka Ferenc főpolgármester előktele alatti
ülést tartott. Megnyitás után a főpolgármes-
ter megemlékezett a napokban elhunyt Rud-
nay Béla volt főkapitányról, aki tíz esztén-
dön keresztül a törvényhatósági bizottság
tagja volt. Ezután a napirend tárgyalására
került a sor. Hozzajárult a tanács a nyilvá-
nos illemhelyek kezelésére és építésére vo-
natkozó szerződés módosítása tárgyában
tett javaslatokhoz. A szerződések érvényét
1962. évig meghosszabbították és tudomásul-
vették a részesedési arány újabb megállapí-
tását. A két kizárólagossági joggal felruhá-
zott cég a szerződés értelmében 1931. év
végéig öt darab új földalatti illemhelyet kö-
tétes felállítani.

Elfogadták a BES-KÁRT igazgatóságának
az 1931. üzletlve vonatkozó jelentését és a
zárszámadást. A főváros részvényesi jogá-
nak a BES-KÁRT közgyűlésén való gyakor-
lására Borvendég Ferenc alpolgármesteri
kildték ki. Révész Mihály kisebbségi véle-
ményt jelentett be és nem fogadta el a zár-
számolást, mivel bizalmatlan a BES-KÁRT
vezetésével szemben, amelynek részéről —
szerinte — az alkalmazottakkal szemben poli-
tikai szempontok érvényesülnek.
Ezután a napirend legérdekesebb és leg-
fontosabb pontja, a Vásárpénztár megszün-
telése és felszámolása ügyében tett polgár-
mestri előterjesztés felett hosszabb vita
fejlődött ki. A Magyarországi néhány nap előtt
leszögte állásponjtát ebben a kérdésben.
Ráműtünk arra, hogy semmiféle anyagi
előnyt nem jelent a fővárosra a Vásárpénztár
megszüntetése, illetve a Községi Takaré-
pénztárba való beolvastása.

Borvendég Ferenc alpolgármester a vita
során felmerült kérdésekre választ és egyes
jogi természetű pontokra Szemethy Károly
tiszti főjegyző adott felvilágosítást. Harer
Ferenc azt indítványozta, hogy halasszák el
a határozathozatalt ebben az ügyben. Végül
is azonban a tanács hozzájárult a polgár-
mestri előterjesztéshez, amely szerint az
javasolja a közgyűlésnek, hogy határozza a
a Vásárpénztár megszüntetését és a felszámol-
olás kereszttulajtonit bizza a Községi Takar-
ékpénztárra. A székesfőváros tulajdonjogát
lévő vásárpénztári részvények tulajdonjogát
dírtulházzák a Községi Takarékpénztárra. Ily-
képpen tehát a Takarékpénztár monopóliuma
szintén a Községi Takarékpénztárra száll át.
A változás ellen érdekeltek köréből a gyá-
Korlatban még sok kifogás fog elhangzani.
Ezután a tanács hozzájárult a hűvösvölgyi
vízvezeték meghosszabbításához, melynek
költségeit póthitel utján fogják előteremteni.
Tudomásul vette a tanács a Budapesti Kis-
ipari Hitelintézet 1931. évi zárszámadását és
feltegyálhák a tanács ügyrendjéről szóló
szabályrendeletet is, melynek tervezetét
apróbb módosításokkal egyhanguan elfo-
gadta a tanács.

A napirenden szereplő többi ügyet nem
tárgyalják, ezekre a jövő csütörtöki ülésen
kerül sor.

A budapesti egyetem jogi kara elfogadhatatlannak minősítette Magyary Zoltán jogi reformtervezetét

A dékán éles tiltakozása Magyar különvéleményének »szokatlan hangja« ellen

Beszámolt a *Magyarság* arról, hogy Ma-
gyary Zoltán, a racionalizációs kormány-
biztos elkészítette a jogi oktatás reformjának
tervezetét s azt benyújtotta a kultuszminis-
ternek. A miniszter véleményezés végett az
összes egyetemi jogi fakultásainak megkü-
ldötte a tervezetet, amelyek nemrégiben jut-
tatták el választukat *Karaján* Jenő közölkö-
lő miniszternek. Legutóbb a budapesti
Pázmány Péter Tudományegyetem jogi kara
válaszolt, még pedig *nyolcvenöt oldalas, min-
dent felöltözött beadványban*, amelyhez Ma-
gyary Zoltán külön véleményét és *Közo-szárny*
Bálint dékánnak a külön véleményre adott
válaszát is közölték. A jogi kar véleménye
jelentése, amely a *kar egyhangú határozatát*
tartalmazza, megállapítja, hogy a reform az
adott helyzettel nem számol, pénzügyi okok-
ból is megvalósíthatatlan, hogy azt nyugá-
lasabb időkre kell elhalasztani. Megál-
lítja a véleményes jelentés, hogy *nincs az*
országban egyetlen jogi és államtudományi
kar sem, amely ne utasította volna el
Magyary Zoltán tervezetét. Kijelentik azt is,
hogy úgy mint a szegedi és debreceni ka-
r amelyek érdemi megírálásba is belebocsát-
koztak, a budapesti is csak a miniszter újabb
és nyomtatékos felszólításának engedve, fo-
lakozik részletesen a tervezettel, javítja ki-
hibáit, amelyek „bizonyára annak sötétös el-
készültébol” származtak. Végül bevezetében
tiltakoznak a tervezet bármilyen keresztül-
erőszakolása ellen, miután az ország jogi
fakultásai elvetették.

A tervezet antiszociális és közjogi okokból is időszerűtlen

A budapesti jogi kar, úgy mint a többiek,
elsősorban *szűcs szociális szempontokra* hi-
vatkozik. A *Magyary-féle* tervezet a vizsgák-
nál olyan szigorításokat akar alkalmazni,
amelyekkel az *amagyi is nehéz helyzetben*
lévő *újnyás* feltételteit megnehezítene, az
élet-határátot vivő *középosztály* gondjait
súlyosbítanák s ezért a kar nem vállal fele-
lősséget”. A *középosztály* eleven huszába vág
a *Magyary-féle reform*, állapítják meg ké-
sőbb. „Az értelmiségi pályák tulzatosultságá-
nak megszüntetésének más, későbbé anti-
szociális módjai vannak. Így elsősorban a fő-
iskolákra való felvétel korlátozása.” A szo-
ciális szempontokon kívül *pénzügyi* aggályai
is vannak a karnak és csodálkozik azon,
hogy az *évtizedek óta aktuális reformot*
éppen a *mai kedvezőtlen időpontban akarják*
megvalósítani. Még a részleges reformtervvel
is a tanárok és a segédszemélyzet számát fel-
keltene emelni, vagy pedig a tanárokat úgy
megterhelni, amiből csak az *újnyás*nak lenne
kára.

Visszautasítja a kar azt a megoldást is,
hogy *ingyenes segédtereket és harmincperignős*
*házi díjazással törvényes-éki jegyzőket ren-
deljenek be*. Elnék aggálya van a karnak a
közjogi nehézségek miatt. Semmiféle refor-
mot az autonóm egyetemi szervek belegye-
zése nélkül megvalósítani nem lehet, monda-
ja a jelentés. A főkegyuri jog rendezetlen s hi-
vatkozik a jelentés egy precedensre, mely-
vel már megállapították, hogy a Tudomány-
egyetem reformja mindaddig nem léteit-
hő, míg az egyetemi alapok és alapítvá-
nyok jogi természetét nem tisztázzák.

Magyary a kereskedelmi iskola nyolcára helyezi a kart

Végül megállapítják azt, hogy az egyete-
mek tudományos munkássága nem vonható
az állami közgazdasági fogalma alá, miután
Magyary Zoltán a *jogi oktatás reformját* az
állami *közgazdasági racionalizációs* kö-
vetelményével indokolta. „Vajjon nincs sü-
gősebb dolga a közgazdasági-racionalizálás-
nak, mint a jogi oktatás megrendszabályo-
zása?” A gyakorlati közgazdasági vizsgák-
kal kapcsolatban azt állapítják meg, hogy a
tervezeti reform a *felsőkereskedelmi iskola*
nyolcára helyezné a jogi és államtudományi
kar.

Ezután terjedelmes és mélyreható tanul-
mányban a jogi oktatás hibáival foglalkozik
a kar s megállapítja, hogy minden reform
indoka csak a *jelentélen hibák kiküszöbölése*
lehet, nem pedig a racionalizálás. A jelen-
léte nek ez a része nemcsak a szorosan vett
jogi oktatás kérdésével foglalkozik, hanem
kiterjed az egyetemi halgatóság problémá-
jának ugyszólván minden részletére, majd
konkrét reformokat hoznak javaslatba, *amely-
ket valamennyi kar állásfoglalása támo-
gat*. A nagyszabásu tanulmány végül újból
hangoztatja, hogy minden reform megvaló-
sítása komoly nehézségekbe ütközik.

A vasutasok az előleptetési filalom feloldását kéri

A Magyar Vasutasok Országos Szövetége
nagyváltmányi ülést tartott. Az ülésen az or-
szág minden részéből nagy számban vettek részt
a vasutas-küldöttek. Puskás Tivadar főfel-
ügyelő elnöki megnyitójá után Wittenberger
István főtitkár bejelentette, hogy a szövetség el-
nöksége két hónappal ezelőtt a fizetéscsökkené-
sek miatt lemondott, a szakcsoporthoz és a vi-
dédi csoportelnökségek a szövetség vezetőségé-
nek a lemondását nem fogadták el. Kéri, hogy
az országos választmány nyilatkozzék, mi az
álláspontja az elnökséggel szemben. Puskás Ti-
vadar felszólalása után az országos választmány
egyhangú határozattal kimondotta, hogy a ha-
romszoros fizetéscsökkentést helytelennek tartják,
az ellen határozatlan tiltakoznak, az elnökség-
gel szemben azonban *bizalommal viseltetnek*
azért a lemondást nem fogadják el.

Wittenberger István főtitkár eladta, hogy a
költtségvetés tárgyalása idején memorandumot
adtak be a kereskedelmi miniszterhez és kérték,
hogy a vasutasokat, nehéz szolgálatukra való te-
kintettel, kivételes bánásmódban részesítsék és
az illetményredukciót velük szemben ne hajtsák
végre. Ráműtatták arra is, hogy a folytonos
illetménylétszülletésnek a gazdasági élet vallja
kárái. A MAV költségvetésében a személyi ki-
adások összege tavaly 81 milliót tett ki, az idén
pedig ez a kiadás tétel csak 68 millióra rug. A
rendes illetményüket kiegészítő járandóságukat
is nagy mértékben csökkentették. Kisebbit lelt a
kilométerpénz. Ruhailletményekre a tavalyi
1.600.000 pengővel szemben csak 600.000 pengő
irányoztak elő. *Ez 64 százalékos redukciót je-
lent*. Az utazási illetménycsökkenés összejtég-
sége van a forgalom mecsappanásával. Uremi
jutalék címén 1.300.000 pengő van beállítva. Ezt
az összeget azonban minden körülmények kö-
zött ki kell utahányozni, tekintet nélkül a for-
galmi bevételek nagyságára. Ezt különben a
kereskedelmi miniszter is megígérte. Kéri, hogy
az automatikus előleptetést, amelyet már az
1907. évi 61. tc. rendszeresített, adják vissza a
vasutasoknak. Sürgetik az idősebb tisztviselők
nyugdíjazását. Ezidőszent a MAV-nál 291 tiszt-
viselő és 1500 segédtiszt és aliszt töltötte ki a
jelölés szolgálati idejét, ezeket tehát nyugalmiba
lehetne helyezni, hogy lehet csinájának a fia-
talságunk. Az államvasutaknál különben 4800
tisztviselő közül 2279 vár előleptetésre. Rend-
szeresíteni kellene a *cim és jelleg adományozá-
sát*. A MAV lakóházaitban *le kell szüntetni a ház-
béreket*. Ezután felolvasta a *Magyarságnak* a
vasutasokról szóló legutóbbi közleményét, amit
a jelenlévők élénkezőleg fogadtak. Az időségi
előleptetésekre a MAV-nál mindössze 474.000
pengő kellene, a lakásépítkezésközből pedig
139.000 pengő, az utazási és egyéb összeg tehát
alig 600.000 pengő, ami a MAV 200 millió köl-
tségvetésében igazán nem olyan nagy tétel, ami a
költtségvetési egyensúlyt megbontaná. Végül gva-
kornokok alkalmazását sürgette.

Viola Armin (Szolnok) indítványt terjesztett
elő arra, hogy a szövetség kérje a kormánytól,
hogy a nyugdíjörvény megalkotásánál a vasuta-
sok különleges helyzetét vegyék figyelembe. Ke-
mény Gyula főfelügyelő a nyugdíjasok szerzett
jogaiknak megvédését kérte. A nyugdíjasok pa-
naszának felülvizsgálására vonatkozó 7200/1925.
K. M. rendeletet módosítani kellene oly módon,
hogy a nyugdíjasok panaszaikkal a bírósághoz
fordulhassanak. Barádos János a podgyászokra
darak nevében azt kérte, hogy a pályaudvarokra
csak a vasutnál alkalmazott hordárók vihessék
ki a podgyászokat. Nagy Domonkos a vontatási
iparosok kérését adta elő. Kérte a munkaidő
felmentését. *Schoberauer Lajos* felügyelő (Mis-
kolec) a *pénztári kő-pont s Tisztviselők For-
gyazási Szövetkezetének* a legutóbbi megál-
lítását kifogásolta. *Csepőli József* főfelügyelő
előadta, hogy a MAV igazgatósága a legjobb aka-
ratt igyekszik megvalósítani a vasutasok kéré-
sét, most azonban gazdasági okok miatt ez ni-
csen módjában. *Major Sándor* főfelügyelő (Deb-
recen) bejelentette, hogy *Balás Károly* üzletigaz-
gató támogatásával Debrecenben a vasutasok
honban *erőszakos közigazgató rendezték be*. Puskás
Tivadar javaslatára a választmány köszö-
net szavazott a debreceni csoportnak eredményes
kutatási munkásságáért. *Pintér Sándor* a vo-
naskéri kör nevében szólalt fel. *Görény János*
után *Erdős Károly* a betegsegélyző intézet mű-
ködéséről tett jelentést. *Mérey Jenő* (Szombathely)
indítványozta, hogy külföldi-szében kérjék
a vasutasok helyzetének sürgős megjavítását.

Robbanás és tűz a Talbot- centrálé áramátalakító telepén

Csütörtökön délután, kevéssel félhárom
előtt, a Külső Váci-út környékén hatalmas
deonáció hallatszott és a robbanás nagy
hadalmat keltett. Két perccel utóbb már
tűzoltóautók rohogtak a Révész-utca felé,
ahol a *Talbot-centrálé áramátalakító telepé-
nek* a *Talbot-centrálé* áramátalakító telepe-
nek. A Talbot-centrálé a Révész-utcaiban ez-
előtt egy esztendővel helyezett üzembe transz-
formátorait, amelyek a magyervezetéken ér-
kező nagyfeszültségű áramot átalakítják és
a BES-KÁRT vonalaira továbbítják. A mo-
dern berendezésű olajtranszformátorok
eddig minden komolyabb üzemi zavar nél-
kül működtek, de csütörtökön délután az
egyik éppen működésben levő transzformá-
torban belső zárlat keletkezett és az így tá-
madt hőségben a tartályokban elhelyezett
olaj felforr, majd pillanatok alatt az olaj-
gázok felrohogtak. A masszív transzformá-
tor a hatalmas erejű robbanás nem vetette
szét, azonban az égő olaj mégis szétfolyott
és hatalmas lánggal égett tovább a transz-
formátorok körül, veszélyeztetve a szomszéd-
dos áramátalakító készületeket is. A robban-
nasutáni percekben nyomban kikapcsolták a
transzformátorokból az áramot és így az
egész városban megállottak a villamosok.
A tűzoltók *Ausch Rezső* és *Sturm István*
főosztály vezetésével erős készenléttel vonu-
tak ki a tűzhoz és miután elektromos-beren-
deségek égésénél vizet nem használhattak,
a *Szilagy-féle poroltókészülékkel* láttak hozzá
nyújtásukhoz. A magyar tűzoltótsízt találma-
ny segítségével öt perc alatt elfojtották a
lángokat és a tűzoltók további munkája már
csak arra szorítkozott, hogy a még mindig
forró olajat lehűtsék. Félóra munkával ez
is sikerült és a tűzoltóság bevonult az
öröhelyükre.

Az áramátalakító telep égésénél elsőzben
használták a budapesti tűzoltók az *ujjonnan*
beszerzett asbest-ruhát. A poroltókészületek
eszevetejéje asbest-öltözékében benyomultak
a lángok közé és a tűz gőcöpotját elárasztotta
az olajnyaggal. A tűzoltó jobb kezén és az
arcán a bőr lepörkölődött, s ülései azonban
egészben jellemetlenek. A *Talbot centrálé*
transzformátorának égése mindössze husz-
percig okozott forgalmi akadályt a villamos-
mál. Háromnegyed három után már az egész
városban ismét megindult a villamosirgá-
lom.

Újpest város közgyűlése követendőnek tartja a Magyarság játékkészítő-tanfolyamait

Donáth István javaslatára sürgősen összehívják ebben az ügyben a munkanélküliségi- és inség-bizottságot

Újpest város képviselőtestülete csütörtökön este hat órakor tartotta rendes közgyűlését, amelyen Semsey Aladár polgármester első sorban kegyeletes szavakkal emlékezett meg Endresz György és Bitai Gyula tragédiájáról és javasolta, hogy hűst emlékeiket Újpest város közgyűlési jegyzőkönyvében örökítse meg. A javaslatot a képviselőtestület tagjai felálva hallgatták végig és egyhanguan elfogadták.

Ezután áttértek az interpellációkra. Az első interpelláció Donáth István volt: a munkanélküliségi bizottság elnöke megkérdezte tette szavát és ezzel kapcsolatban sürgette a Berlin-t ut kiépítését, ami sok munkásnak adna kenyéret. Ezután áttért interpellációjának fő tárgyára, amely így hangzott:

— Az egyik budapesti nagy napilap, a *Magyarság* vette programjába először azt a rendkívül életrevaló és Újpest viszonyaihoz mérten színtelen és különöskeppen megvalósítható szociális feladatot, hogy a *közönség számára játékkészítő tanfolyamokat szervezzen*. Ma, amikor a devizanehezégek egyéb más ipari cikkeik behozatalának elzárásával *egyidőre a játékkészítő ipar is megszűnt*, nagyon alkalmas az idő arra, hogy az új magyar játékkészítő produktumait ilthon kitűnően értékesíteni lehessen. *Németszág* egyik legfontosabb házipara a játékkészítés, amely évente sokmillió márká jövedelmet balt. *Edáig Magyarországra, az okból a házi ipari játékkészítőből, amelyek szövetnek és*

Matuska változatlanul az örültet játssza bünpöre tárgyalásán

Bécs, június 16. (A *Magyarság* közlése alapján.) Egy órára szünettel, reggelről-estig a *Matuska-t* tárgyaláson ülni: valóságos büntetés. Valami tompán nyomasztó és lehangozó, amely az egész zürzavaros ügyben, melynek legnagyobb, illetve egyetlen problémája sehogy sem akar felderülni...

Örült-e Matuska, vagy csak szimuláns? Ha örült: miért csinálják vele, körülte ezt a teletrenhívást, ha szimuláns — ahogy az orvoskérők állítják — miért nem talál más módot és eszközöket, hogy ezt cirkuszi színjátszást befejejtsék?

Mert így, ahogy folyik a vallatás már másodnapja, teljesen céltalan. Céltalan és reménytelen, hogy szélesen és kimerítően olyan dolgokat hallgassunk, mint például a hagyományok is, melyben Matuska tízpercig fejtegette, minden aprópöt nékül, a hagyományok csodáit, és mindent meggyőztő varázssal, a szellemekről, mint felbujtókról való meséket, az aieizmus elleni küzdelmet a merényletek által s különösen a harctéri elményeket, amelyek leg-

Matuska mondhat, amit akar...

Az elnök, szikár, magas, vékonyarcu úr, típusa a régi osztrák főhivatalnoknak, korrekten és hűvösen ül barsonyszegélyes fekete falójában. Matuska ordítozásaira egy megjegyzése sincs, egyszer sem utasítja rendre, akkor sem, mikor letérdel a rács mellett, akkor sem, mikor mellét veri, hogy még miniszterelnök lesz, ha másból nem, hát *Patagóniában*, akkor sem, mikor siróüvöltöző idegrohamot kap *Diatorbágy* említésénél. Az elnök mindezt elnézi neki, nem is reagál rá, mintha csakugyan örülttel beszélne. Így vannak a többiek is: a fiatal, elegáns ügyész, akit piros barsonydiszes toka különböztet meg, a bírák és orvosok, sőt a két védőügyvéd is, akik közül az egyik pedig régi, csálási fűskálisa a folyton poróskodó Matuskának, a másik félig-meddig földije: *Bácskából* származott ide.

Megjelent és kapható kiadóiratunkban
SÓS ISTVÁN:
**A tej higiénikus
termeiése és kezelése**
c. könyv, mely úgy minden fogyasztó, mint a tej termelésével és árusításával foglalkozó részére nélkülözhetetlen. Ára: **3.50 pengő**

csak kettő—háromra számított, ennnyit szívesen reszkítözött volna minden merénylőnél, lámolyog és rogyadozik, úgyhogy az elnök végül is pohár vizet hozat be.

Ez a víz-jelenet külön pszichológiai tanulmány. Abban a percben, mikor az idegrohamos ember meglátja a poharat, elhallgat, mintha elvágta volna a kiabálását: finomkodó gesztussal felelmi a vizespoharat, szép lassan elegánsan elhárta... visszateszi a tálcára s kövekező másodpercben újra üvölt, sir, tombol, folytatja, ahol előbb elhagyta... Szimulál?

Nem tudom. De gesztusai, vígyörgései, logikátlán kitérősei, mozgása, dadogása, ordítóása, ijesztesei az örült ember jellegzeteségei... Különösen a hangjában van valami a tőboly rekedt, rikácsoló vadságából, ami-lyen vigyít mindenki hátán a hideg... De lehet, hogy volt ideje erre is felkészülni. A szakértő orvosok a legszörnyűbb üvöltésből is kitérnek a szimulálást.

Három óra körül emi kér. Ehes. Ez az első és egyetlen emberi vonás benne.

„Fél szivemet az emberiségnek adtam...”

Második nap végig: *tanúkihallgatások*. Ez se hoz emóciókat. Ijedt kisemberek, vasúti örök, tisztviselők, *Matuska* első kihallgatói, kávéházi ismerősei, üzlethei, sakkpartnerei; — utóbbiak mind „rendes” embernek ismer-tek *Matuskát*, egy és más; hogy példán ok nélkül felborította a sakkáblást s hogy a gyárban folyton rombolt-épített, falakat, kéményeket bontatott le indokolatlanul, csak utólag tünt fel nekik...

Az, akiről szó van, közönyösen ül a padon, a maga nagy titkával. Hajlong és morog, most is, de sokkal nyugodtabb, mondhatnák: olthonosabb, mint tegnap. Mikor bevezetik, komótosan lehurta előbb szürke kesztyűt, nadrágját eligazította, csak az utolsó helyekéjét el... és lepiszregte a közönséget, amiért nem várta kellő csendben a bírakat. Jól aludt, jól evett és boldog, mert sikerült kikönyörögnie napi egy cigarettát. Ezt nélkülözle mostanában leginkább, mert mióta papirokat halmozott fel a cellájában és azokat nagy gondokkal felgyújtotta, megvonták tőle a dohányzást; most is csak egy cigarettát kap s gyűtút nem adnak a kezébe.

— Doktor ur, — mondta reggeli felvezérlése előtt az ügyvédjének, — tegnap odaadtam a fél szivemet az emberiségnek, az egész világnak! Ma este magának adom a másik felét...
Ez *Matuska* Szilveszter, a most széliden és ártatlanul üldögélő... kriminálpszichológiai rejtély, akiről három ország gyűjtötte lázasan az adatokat. Itt, a vádlottak padján, percnként esik érdekességének ázsója. — tegnap delelőt öven sillingért áruzt képeit dé-

Sírt és kacagott a tömeggyilkos a csütörtöki tanúkihallgatások alatt

Matuska Szilveszter bünügyének csütörtöki tárgyalásán a tárgyalóterem padjain nem feltek meg, mikor a fogházorok elővezették *Matuskát*. A tömeggyilkos láthatóan csaldódotlan vette tudomásul a megcsappant érdek-lődést. *Fél 10 óra*kor nyitotta meg a tárgyalást *Zedler* dr. elnök, aki *Matuskát* szólította maga elé és a szerdai tárgyaláson tett vallomásának arra a részére vonatkozólag intézett kérdéseket hozza, amelyben *Matuska* a titokzatos *Leó-szellemről*, majd a *Schabenszki* nevű szellemről beszélt.

Matuska kijelentette, hogy a szellemre vonatkozólag mindent fenn tart, amit az előző nap mondott. Hosszu és értelmetlen magyarázatra kezdett ezután, azt mondotta, hogy *husz év óta áll a szellem befolyása alatt*, szerinte a szellem úgy mutatkozott be neki, hogy *Schabenszki* Leonak hívják, de *egy másik szellem is állott mellette, annak azonban nem volt haja, sőt feje sem*.

Matuska bocsánatot kér a mozdonyvezetőtől

Ezután megkezdtek a tanúkihallgatásokat. Elsőnek *Darnas* Elemér hágzóndnok tett vallomást, aki szerint nem igaz, hogy *Matuska munkásharát tett volna, határozatlan tudja, hogy munkásellenes érzelmű volt*. Utána több házügynököt és ingatlanközvetítőt hallgatott ki, majd annak az üzletnek a vezetője lett vallomást, ahol *Matuska* az anshachi merénylőnél felhasználást szerszámokat vásárolta. A tanuvallomások közben *Matuska* méltelen nyugtalannal viselkedett, egy alkalommal felugrott, a terem közepére rohant és ordítani kezdett.

— A: igazságot akarom! Derítsék ki az igazságot! A fődolog az, hogy az igazság ki-derüljön!

Kinzler Bálint fuvaros tett ezután vallomást, aki *Matuska* rendelkezésére teherautótan kiszállította az őt csomagot és a vasútvonalat Ansbachba. *Oberfachner* István, a gyorsvonat mozdonyvezetője elmondotta, hogy az éjszakában egyszerre nagy zökkenés reszkettette meg a mozdonyt s a vonat még néhány száz métert futott, aztán megállt, de nagyobb szerencsétlenség nem történt.

Női fehérnemű - osztályunk FELOSZLIK!

Kombinék, hálóingek, blúzok mélyen leszállított áron

FEHÉRNEMŰGYÁR VI, ANDRÁSSY-UT 9. SZ.

után „zugban” már huszonötért lehetett kánni s ma tízért, ötért se keresi senki se...

Az igazi rejtély

Vajon csakugyan olyan boldoggá teszi őt most a nagy nyilvánosság, mint annyiszor lelkendezte? Ha igen, jól leplezi. — csak a fotográfásra derül fel mindig, pöbza csapja magát és mutogatja: *profil, profil*... Ugy-lászik, ez az előnyös oldal...

A bekonterált nagy szószaból az emberiséghez — nem lelt semmi. — Néméleti, franciául, angolul, olaszul és magyarul fogom elbádni világmegváltó terveimet! — ígérte ma reggel is az ügyvédjének... de néméleti is úgy zagyal, mint egy elemist, szokott tudákos és nagyzóló frázisaival keverten...

Örült-e, vagy szimuláns? Ez az egyetlen kutathimélő még. Mert mit mondhatnak a tanúk? Semmi olyat, ami ne tudnánk, — bizonyítás, keresztkérdés, szembesítés nem lesz s a feketére fakult siniek, vasírtverzek és franciakutcsok is oly értelmetlenül zsutolódnak egymásra a feszület körül: a tettes mindent bevallott, a corpus delictiknek nem kell ráolvasniok semmi... Pénteken délben *Matuskáné* fog vallami. Védi, szereti, félti ma is a férjét... és nem hibáztatja semmiért. Az örült-vagy szimulánskérdésnél is nagyobb probléma, melyebb, érthetlenebb titok az ő ragazzkodása, ehhez az emberhez? Szerden éjjel kint jártam nála és kislányánál a *Holgasse*-házban, ahonnan az urat elvitték. — és megdöbben-tem az aszonyi szívnek ekkora misztériumától... erről majd később...

Most egy pillantást vetek még *Matuskára*, aki így fog előttem megmaradni mindig, amint előre-hátra ringalja magát a padon és mormol, suttog maga elé, kifejezestelen la-arcál... ki tudja, mit?

Szörnyű volt látni művét és szörnyű látni magát a művelőt is. Keserűen rossz érzéssel vázozom a teremről — magából a városból is, amely ennek a bolond-szimulánsnak ilyen trübjét adott...

Pedig valamire még kíváncsi lettem volna. A védőbeszédre.

Matuskát védem!... Hát ezt is lehet?

Megyery Ella

DR. OETNER-LEÓ
krém és pudding
légbehevűte jobb, mint a fagyalt!
Mindén fűszerüzletben kapható. Ha ott nem volna, úgy forduljon közvetlenül a gyártó: **Dr. Oetker, Budapest, VII., Conti-utca 25.**